

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΩΝ 64ων ΣΕΠΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΥ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΜΙΑΘΕΩΣ Κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Σε κλίμα συγκίνησης, κατά την ημέρα της εορτής της Αλεξανδρινής Αγίας Αικατερίνης, αλλά και των 64ων σεπτών Γενεθλίων της Α.Θ. Μακαριότητος του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄, την 25η Νοεμβρίου ε.ε., έλαβε χώρα η εις επισκοπον χειροτονία του νέου βοηθού Επισκόπου Ταμιάθεως κ. Γερμανού (Γαλάνη), στην Πατριαρχική Ιερά Μονή Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου.

Στο Πατριαρχικό συλλεΐτουργο έλαβαν μέρος οι Σεβ. Μητροπολιτες, Μιλήτου κ. Απόστολος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αναστασίας της Φαρμακολυτρίας, Ιερισοού Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλόχιος, όπως επίσης πλειάδα Ιεραρχών και κληρικών του Αλεξανδρινού Θρόνου. Δυναμική επίσης ήταν και η παρουσία των διπλωματικών και παροικιακών αρχών.

Κατά την ομιλία του, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρος τόνισε μεταξύ άλλων ότι «σήμερα η Εκκλησία του Αγίου Μάρκου αγάλλεται και χαίρει διότι συναριθμεί στην αλυσίδα των Επισκόπων της, έναν εξαιρετον και δόκιμον κληρικόν, τον θεοφιλέστατο Επίσκοπο Γερμανό», κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στα χαρίσματα του νέου Επισκόπου: «Πρόθυμος εις πάντα. Πάντα εύγενής. Φιλακόλουθος και ευλαβής λειτουργός του Ιερού Θυσιαστηρίου, εργατικός με ασπίδα την υπακοήν, και υπομονήν κατά Χριστόν, αρεταί αι οποίαι σπανίζουν εις τας ημέρας μας. Παιδείαν ικανήν έχεις, εμπειρίαν διαθέτεις, θέλησιν μοναχικήν απέκτησες, όλα αυτά αποτελούν εχέγγυα ώστε νά κατορθώσεις, τό παρόν Μοναστήριον νά παραμείνει φάρος καί μαρτυρία ζώσα κατά Χριστόν».

Παράλληλα, ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος αναφερόμενος στη συρρίκνωση του Ελληνισμού στη Χώρα του Νείλου, έδωσε το δικό του μήνυμα:

«Τριακόσιοι ήταν και οι Έλληνες στις θερμοπούλες, αλλά σταμάτησαν τις ορδές των εκατομμυρίων του Δαρείου. Η Εκκλησία της Αλεξανδρείας διήλθεν συμπληγάδες κατά την ιστορική διαδρομή της, πολλάκις διά πυρός και ύδατος, και όμως «εξήγαγεν Αυτήν ο Κύριος εις αναψυχήν». Το Πατριαρχείο μας θα ζήσει διότι έτσι το θέλει ο θεός, όπως έλεγε ο Γέροντάς μου, ο Μακαριστός Πατριάρχης Παρθένιος.

Από την πλευρά του, ο νέος Επίσκοπος Ταμιάθεως κ. Γερμανός, ευχαριστώντας «υιικώς και ευγνωμονώντας» τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας για την αγάπη του προς το πρόσωπό του, αναφέρθηκε στις ιεραποστολικές περιοδείες του Προκαθημένου της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου, για τη διάδοση του Ευαγγελίου και στην ακροτελεύτια γωνιά της Αφρικής, «μεταφέροντας το πνεύμα της ελευθερίας, της ανεξιθρησκείας και το ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας».

Ομιλία της Α.Θ.Μ. τού Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄, κατά την εις Επισκοπον Χειροτονίαν του Εψηφισμένου Ταμιάθεως κ. Γερμανού, την 25η Νοεμβρίου 2019.

Θεοφιλέστατε Εψηφισμένε επίσκοπε Ταμιάθεως, κ. Γερμανέ,

Σήμερα ή Εκκλησία τών Αλεξανδρέων αγάλλεται καί χαίρει, επί τῇ πανηγύρει τῆς ἀθλήσεως τῆς πανσόφου Αἰκατερίνας, τοῦ ἀκριβότερου καί ὁμορφώτερου σπλάγχνου της, ποῦ ὀνομάστηκε Νύμφη Χριστοῦ, τιμῆ ποῦ κανεῖς ἄλλος Ἅγιος δέν ἐδέχθη ποτε ἀπό τόν θεό. Κι αὐτό διότι, ἡ ἀπαλή αὐτῆ κόρη τῆς Αλεξανδρείας, οὔτε τήν σοφία της, οὔτε τήν νεότητά της, οὔτε τήν ὁμορφιά της σκέφτηκε, ἀλλά ὅλα αὐτά τὰ θεώρησε «σκύβαλα», σκουπίδια θά λέγαμε, καί προχώρησε στό Μαρτύριο μέ ἄρχοντιὰ καί λεβεντιὰ ἀξιοθαύμαστη, χωρίς λύπη ἢ φόβο, ἀλλά μέ τήν χαρὰ ποῦ κάποια ἄλλα κορίτσια τῆς ἡλικίας της θά πῆγαιναν στόν γάμο τους.

Σήμερα όμως η Εκκλησία του Αγίου Μάρκου αγάλλεται και χαίρει καὶ γιὰ ἀκόμη ἓνα λόγον. Διότι συναριθμεί στην αλυσίδα των Επισκόπων της, ἓνα εξαιρετον και δόκιμον κληρικόν, ἑσένα θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Γερμανέ.

Ἡ παρουσία σου και η διακονία σου εις το κέντρον του Πατριαρχείου μας και πλησίον της ημετέρας Μετριότητος, μας ἔδωσε την ευκαιρίαν να εκτιμήσωμεν τα χαρίσματα και το ἀκέραιον του χαρακτήρος σου.

Πρόθυμος εις πάντα. Πάντα εὐγενής. Φιλακόλουθος και ευλαβής λειτουργός του Ἱεροῦ θυσιαστηρίου, εργατικός με ἀσπίδα την υπακοήν, και υπομονήν κατὰ Χριστόν, ἀρεταί αι οποῖαι σπανίζουσι εις τας ημέρας μας. Καίτοι, οι συστάσεις ἀπό όπου και εἰάν πέρασες ἦταν ἀριστες, εν τούτοις εμεῖς ἔδω σὸ Πατριαρχεῖο μας, διεπιστώσαμε ὅλον το θησαυρόν της καρδίας και της εν γένει βιοτῆς σου.

Δεν ἀνέμενεν μεγάλο χρονικό διάστημα για να σε προαγάγει η Εκκλησία. Με την ὄλην συμπεριφορὰν και την ἀρίστην διακονίαν σου, εσυντόμευσε τον Χρόνον της ἀνόδου σου εις το Επισκοπικόν ἀξίωμα.

Βεβαίως θα ἔχεις υπ' ὄψιν σου τι παραγγέλλει ο Ἀπόστολος Παῦλος εις τον Μαθητήν του Τιμόθεον, ποῖος θα πρέπει να εἶναι και να φαίνεται ο Ἐπίσκοπος, τα οποῖα ἀσφαλῶς θα γνωρίζεις, ἀλλά εγὼ ως πνευματικός Πατήρ και Πατριάρχης οφείλω να σου τα υπενθυμήσω. **«Δεί του Ἐπίσκοπον, ἀνεπίληπτον εἶναι, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, πλήκτην, μὴ ἀισχροκερδή»** (Α΄ Τιμόθ. Γ', 2).

Ἐχεις ὅλα τα ἐχέγγυα να ἀναδειχθῆς Ἐπίσκοπος, ὅπως ἀπαιτεῖ η παράδοση της Εκκλησίας μας. Διηκόνησες πλησίον λαμπρῶν και ἐγνωσμένης ἀρετῆς Ἀρχιερέων, ὅπως ὁ Γέροντας σου Μακαριστὸς Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κυρὸς Σπυρίδων, ὁ ὁποῖος σήμερα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ χαίρεται μὲ τὴν χαρὰ σου, διότι με τὴν πατρικὴ του ἀγάπη καὶ φροντίδα ἐμορφώθεις κατὰ Χριστόν και ἐλείανες ἐπὶ το ἀρίστον τον σημερινόν χαρακτήρα σου. Χαίρει καὶ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Ἀπόστολος καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας διότι ἓνας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς σήμερα καθίσταται Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας.

Θέλω αὐτὴ τὴν ὥρα νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὶς ευχαριστίες μου προς τους ειρημένους ἀγίους Ἀρχιερεῖς ζῶντας τε και κεκοιμημένους οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν ὥστε σήμερα νὰ ἀξιῶνεσαι τὴν μεγίστη χάρη καὶ τιμὴ τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Νὰ θυμᾶσαι πάντα, ὅτι η διακονία σου ἐνταῦθα θα εἶναι να προΐστασαι της Ἱστορικής Ἱερᾶς και Πατριαρχικῆς Μονῆς του Αγίου Σάββα του Ἁγιασμένου, η οποῖα ἀπὸ της ἰδρύσεώς της και ἐντεῦθεν διεδραμάτισεν σπουδαῖον ρόλον για το Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

Ἦταν, εἶναι καὶ θα εἶναι τό σημεῖο ἀναφορᾶς του Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου, δι' αὐτό, θὰ πρέπει νὰ θεωρεῖς τὸν εαυτόν σου ἰδιαιτέρως ἠλεημένον ἀπὸ τὸν θεόν πού σου παρεδόθη τοιαύτη Ἐκκλησιαστικὴ θέσις. Ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ Ἅγιο θυσιαστήριον πρὶν ἀρκετὰ χρόνια δεχόταν τὴν χάρη τῆς Ἱερωσύνης ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος Πενταπόλεως, τὸ καύχημα τοῦ Πατριαρχείου μας. Κάθε φορὰ πού θὰ λειτουργεῖς, νὰ φέρνεις σὸ νοῦ σου τὸν Ἅγιο μας, νὰ αἰτεῖς τὶς πρεσβεῖες του, νὰ μιμεῖσαι τὶς ἀρετὲς του, κυρίως τὴν ἀνεξικακία καὶ τὴν ὑπομονή του, για νὰ ἀξιωθεῖς νὰ πάρεις καὶ τὴν χάρη του.

Μὴ θλίβεσαι καὶ μὴν ἀπογοητεύεσαι, ἐπειδὴ τό ποιμνιὸ μας ἔχει ἐλαττωθεῖ ἐνταῦθα. Ἔχομεν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος διακηρύσσει, **«μὴ φόβου τό μικρὸν ποιμνιον»** (Λουκ. Ιβ', 32). Τριακόσιοι ἦταν καὶ οἱ Ἕλληνες στὶς θερμοπύλες, ἀλλὰ σταμάτησαν τὶς ὀρδὲς τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ Δαρείου. Ἡ Εκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας διήλθεν συμπληγάδες κατὰ τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ της, πολλάκις διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ὁμως **«ἐξήγαγεν αὐτὴν ο Κύριος εἰς ἀναψυχὴν»**. Τὸ Πατριαρχεῖο μας θὰ ζήσει διότι ἔτσι τὸ θέλει ὁ θεός, ὅπως ἔλεγε ὁ Γέροντάς μου, ὁ Μακαριστὸς Πατριάρχης Παρθένιος.

Παιδείαν ικανήν έχεις, εμπειρίαν διαθέτεις, θέλησιν μοναχικήν απέκτησες, όλα αυτά αποτελούν εχέγγυα ώστε νά κατορθώσεις, τό παρόν Μοναστήριον νά παραμείνει φάρος καί μαρτυρία ζώσα κατά Χριστόν.

Έχοντας, θεοφιλέστατε, καί τάς πολυτίμους δι' εσέ ευχάς καί ευλογίας τών παρόντων αγίων, εκλεκτών καί λίαν ημίν αγαπητών εν Χριστώ αδελφών Αρχιερέων, είσελθε εις τήν χαράν τού Κυρίου σου.